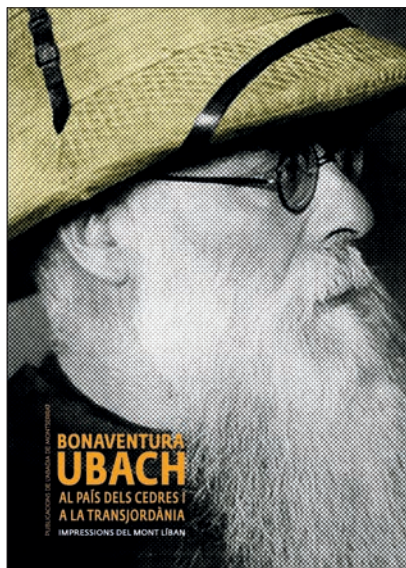

CRÍTICA LITERÀRIA

ROSA M. BOIXAREU
Biblista

«Homenot»

LOURDES GODOY I TOMÀS

Bona Ventura Ubach al país dels cedres i a la Transjordània
Impressions del Mont Líban
Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2022, 168 pàg.

Entre el 1958 i el 1962 Josep Pla publica unes semblances sobre personatges del seu temps qualificant-los *Homenots*, més tard repartides entre els volums de la seva *Obra Completa*. Es tracta, sobretot, d'escriptors, polítics, artistes, empresaris, etc., com una manera de «lluitar contra l'oblit». Al Pròleg del llibre, el pare Josep Massot i Muntaner referint-se al pare Ubach diu: «...Gosaria dir que és un dels "homenots" més singulars de la Catalunya dels segles XIX i XX.»

No és la primera vegada que el pare Ubach protagonitza l'interès d'aquesta secció: setembre 2011; novembre 2011; setembre 2021. Ara Lourdes Godoy ens obsequia amb una magnífica obra que ens apropa més al personatge, al medi bíblic que ell va conèixer, als seus contactes i aportacions, fruit de la recerca que l'autora ha fet en els arxius de l'Abadia de les anotacions escrites pel mateix Ubach abraçant un espai de temps que va del 1908 al 1910 d'un Líban sota domini otomà: ens trobem amb un apassionat biblista que ens apropa a Isaïes, Ezequiel, Elies, Sara..., bon coneixedor de llengües, dotat d'una curiositat extraordinària, d'esperit aventurer, fent-nos participar de les inquietuds, sorpreses i meravelles dels seus viatges que són una descoberta per a tothom que se submergeixi en la lectura. El llibre s'il·lustra amb fotografies de l'arxiu i de la mateixa autora que comenta els documents.

Comença per situar-nos en el context històric del 1908 en el Líban que Ubach va conèixer, i segueix... Podeu visionar la presentació del llibre al Centre de lectura de Reus a: <https://www.youtube.com/watch?v=YK4vuEOAjI4>. No us ho perdeu.

RAUXA

Pecat original

Qui es manifesta ferm partidari d'una justícia severa, de penes dures i exemplars com ara la pena de mort, no sol pensar que aquestes mesures dràstiques se li puguin aplicar a ell mateix o a una persona estimada. Els mereixedors d'aquests càstigs són sempre els altres, aquells que no poden evitar cometre crims. Des d'aquesta singular perspectiva, la justícia es converteix en una eina per mantenir a ratlla un seguit d'indesitjables que amenacen la integritat dels bons ciutadans innocents. Qui veu els altres com a dimonis, inevitablement es percep ell mateix com a àngel.

Quan es classifiquen els éssers humans en dues menes, els que per naturalesa tendeixen a cometre crims i els que no, es nega el pecat original. Segons aquest principi teològic massa oblidat, tots els éssers humans sense excepció són capaços de fer el mal, i de fer-lo a consciència. Pequem perquè som lliures, pequem perquè decidim pecar. És cert que hi ha condicionaments socials, psíquics, culturals o familiars que poden facilitar certes conductes. Ara bé, reduir l'explicació del mal a les circumstàncies personals és oblidar el paper fonamental de la llibertat humana, comuna a tothom. És innegable que la vida d'Adolf Hitler i la de Teresa de Lisieux mereixen una consideració moral molt diferent. Tanmateix, aquesta veritat no ens ha de fer perdre de vista que tant el genocida com la santa comparteixen la mateixa condició humana i pecadora. La diferència entre ells, doncs, no és pas la naturalesa, que comparteixen, sinó el lloc on han decidit posar el cor. Ben lluny de tot pessimisme, la doctrina del pecat original suposa que fins i tot el pitjor dels genocides, si vol, pot ser redimit, que Jesucrist no exclou ningú. Estem destinats a la salvació.

EDUARD BRUFAU